

Motion till riksdagen 2012/13:A11

av **Sven-Olof Sällström (SD)**
med anledning av prop. 2012/13:26

Utvidgad målgrupp för etableringslagen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår proposition 2012/13:26.

Motivering

Regeringen föreslår i propositionen att fler anhöriga till flyktingar och andra skyddsbehövande ska omfattas av lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare. Det ska ske genom ett undantag från tvåårsregeln, som innebär att en anhörig för att få ta del av etableringsinsatser ska ha ansökt om uppehållstillstånd senast två år efter det att anknytningspersonen tagits emot i en kommun. Det som föreslås rent tekniskt är således ett undantag för en nyanländ som ansöker om uppehållstillstånd senast den 31 december 2013 och vars anknytningsperson togs emot efter 31 december 2008. Således utökas tiden under vilken man ska söka uppehållstillstånd från dagens två år till att i stället bli maximalt fem år för somliga.

I regeringens budgetproposition finns statistik och prognoser på antalet deltagare i etableringsreformen. Från 13 700 år 2011 stiger det i år till 19 700 för att nästa år vara hela 36 400, betydligt mer än en fördubbling på bara två år. Antalet väntas ligga kvar på en permanent hög nivå om ca 35 000 mottagna asylsökande och anhöriga till asylsökande varje år. Det här för med sig stora kostnader för det svenska samhället genom att de nyanlända som deltar i aktiviteter har rätt till statlig etableringsersättning. Denna etableringsersättning betalas ut även om den nyanlände tackar nej till arbete, inga möjligheter till ekonomiska sanktioner finns (Statskontoret 2012:22). Det ter sig därmed direkt felaktigt när regeringen skriver att ”etableringsersättningen är så utformad att den stimulerar nyanlända att arbeta och delta i aktiviteter”.

Regeringen har en mycket positiv syn på etableringslagen, som man tror möjliggör snabb etablering på arbetsmarknaden för nyanlända. Statistik visar

Fel! Okänt namn på

dock att det är ytterst få av de nyanlända som arbetar. Rapporten (2012:22) från Statskontoret som har utvärderat etableringsreformen visar att endast 4,2 procent av de nyanlända fått arbete under perioden december 2010 till mars 2012, de flesta med subventionerat arbete.

Det stora inflödet kommer sig av att Migrationsverket ändrat praxis till att bli ännu mer generös efter att ”vissa anhöriga inte kunnat styrka sin identitet på det sätt som krävs för att uppehållstillstånd ska beviljas”. Migrationsverkets ändrade praxis förväntas öka inflödet med 26 900 personer under 2012 till 2014.

Kostnaden för de i propositionen föreslagna åtgärderna bedöms bli över 800 miljoner kronor från 2013 till 2016, varav 381 miljoner kronor går till kommunersättning. Sverigedemokraterna ser allvarligt på att prislappen hela tiden tillåts svälla när det kommer till invandringsrelaterade kostnader. Vi menar också att regeringen gör detta för att det annars blir alldeles för många kommuner som protesterar om kostnaden skulle ligga på kommunal nivå. Lösningen för regeringen blir att föreslå det här undantaget. Därmed lägger man notan på de svenska skattebetalarna generellt i stället för på kommuninvånarna. Dessa skäl anförs av regeringen på sidan 13 i propositionen, så att ”kommuner och landsting kan få ersättning för denna grupp anhöriga på samma sätt som gäller för nyanlända som idag omfattas av etableringsreformen”.

Sammanfattningsvis bör påpekas att Sverigedemokraterna inte är emot tanken med etableringsreformen, nämligen att staten görs till en starkare aktör relativt kommunerna, vilket inte var fallet med den tidigare lagstiftningen. Vi tror dock inte att Sveriges förmåga att hantera invandringspolitiken står och faller med huruvida kommunerna eller staten har huvudansvaret. Så länge vi har en större invandring än den vi klarar av är det av underordnad betydelse vilka som har ansvaret. Resultaten av Statskontoret visar också att etableringsreformen blivit ett stort misslyckande och att ytterst få av de som tas emot i Sverige lyckas etablera sig på arbetsmarknaden. Ändå väljer regeringen att kalla lagen den största förändringen av integrationspolitiken på flera decennier. Sverigedemokraterna motsätter sig också stora delar av det sätt på vilket reformen är uppbyggd, t.ex. genom att man erhåller generösa ersättningar och samtidigt kan tacka nej till att ta jobb, vilket rimmar illa med arbetslinjen. Vi är också emot anslag 1:4 under utgiftsområde 13 Ersättning till etableringslotsar och insatser för vissa nyanlända invandrare, vilket vi föreslår avskaffas i sin helhet. Detsamma gäller hemutrustningslånen. Ett fokusskifte behövs där vi tydligare betonar den nyanländes personliga ansvar att göra rätt för sig och anpassa sig till det svenska samhället. En kostsam, omhändertagande och ineffektiv integrationspolitik är snarare kontraproduktiv. Att nu utöka inflödet till den misslyckade reformen får ses som ett steg i fel riktning. Undantag från redan beslutade lagar är sällan av godo.

Med anledning av det ovan anförda bör propositionen avslås.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 31 oktober 2012

Sven-Olof Sällström (SD)